

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nicolao Militen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ratione provida statuisti, quibusdam decimis, quæ ad sumptus episcopales specialiter pertinere dicuntur, ut eis materiem cujuslibet difficultatis auferres, universorum procurationi perpetuò deputatis. Nos igitur, venerabilis in Christo frater, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, prædictam constitutionem, sicut de consilio Metropolitanæ tui & assensu Canonicorum Ecclesiæ tuæ providè facta est, auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. XII. Kalend. Julij &c.

NICOLAO MILITEN.

Episcopo.

Epist. 294.
Vt à decessoribus alienata revocentur.

Sicut ex officio quod nobis est divina clementia propitiante commissum tenemur his quæ rite ac secundum formam canonicam peracta esse noscuntur, robur auctoritatis apostolicæ impertiri, sic ad ea in irritum reducenda quæ minus licitè noverimus attentata, studium nos convenit & operam impendere diligentem. Nos igitur indemnitati tuæ Ecclesiæ providere volentes, ut universa tam mobilia quam immobilia, quæ à prædecessoribus tuis vel à Canonicis Ecclesiæ tuæ seu à quibuscunque personis in præjudicium tuum ac Ecclesiæ tuæ illicitè collata, subtracta, seu alienata fuerunt, liceat tibi sine alicujus appellationis impedimento ad jus tuum & Ecclesiæ tibi commissæ legitimè revocare fraternitati tuæ liberam auctoritate præsentium tribuimus facultatem. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum VII. Kalend. Julij.

TRANEN. ARCHIEPISCOPO,
& Brundusin. Archidiacono.

Epist. 295.
Committitur eis causa Philippi Notarij sui, contra Theodorem VI. super Cantoria Hydruntina.

Cum litigaturus super Cantoria Ecclesiæ Hydruntinæ. Thomas Clericus ad nostram præsentiam accessisset, quia dilectus filius magister Philippus Notarius noster super ea ipsi se adversarium opponebat dicens Cantoriam ipsam sibi fuisse canonicè assignatam, nos eis dilectum filium G. sanctorum Cosmæ & Damiani Diaconum Cardinalem concessimus auditorem: coram quo ex parte prædicti T. taliter dicitur fuisse propositum, quòd cum ipse Cantoriam ipsam canonicè fuisset adeptus, & ferè per viginti annorum spatium pacificè tenuisset,

& Romam veniens, ab Albertino quondam mercatore mutuò recepit pecuniam ei apud Hydruntum cum accessionibus exolvendam. Cumque dictus Al. propter ipsam recipiendam Hydruntum ivisset, ibidem infirmitate gravatus de pecunia ipsa disposuit: quam cum post ejus obitum idem T. erogare intendere secundum arbitrium testatoris, Iohannes, qui G. relictam ipsius Alb. duxerat in uxorem, ad venerabilem fratrem nostrum Hydruntinum Archiepiscopum à sede apostolica literas impetravit, in quibus habebatur ut quia dictus T. ad terminum constitutum pecuniam non solverat memoratam, & propter hoc reus erat præstiti juramenti, ipsum cogeret ad eandem pecuniam exolvendam, & pro perjurio ipsum ad Romam Ecclesiam destinaret. Cum autem ipse sæpedictam pecuniam conquerenti juxta mandatum apost. persolvisset, & dictus I. publicè fuisset & sponte confessus quòd memoratus T. super solutione ipsius pecuniæ non præstitisset juratoriam cautionem, sed ipse id ad terrorem in literis apostolicis fecisset apponi, accedente propter hoc ipsius nuncio ad apost. sedem, & dicto prædecessori nostro rei seriem exponente, ipse per literas dilecti filij nostri I. rr. S. Stephani in Cælio monte Presbyteri Cardinalis Archiepiscopo memorato mandavit ut ab eodem T. super perjurio quod dictus fuerat incurrere purgatione recepta, ipsum non permitteret super ea ulterius molestari. Licet autem dictus Archiepiscopus purgationem ipsius, qui eam spontaneus offerebat, primò recipere distulisset, ei tamen indixit ut de perjurio, adulterio, homicidio, & aliis criminibus se purgaret, indulta sibi super hoc consilij libertate, & nulla ei poena penitus irrogata. Ceterum cum idem T. reversus ad ipsum, humiliter rogavisset ut eum indebitè non gravaret, & ad sedem apostolicam appellasset, ipse eum ab officio Cantoriæ suspendit, & post appellationem iterum interpositam ad apost. sedem in eum excommunicationis sententiam ferre & beneficiis suis non est veritus spoliare, cantoriam ipsam dicto Notario nostro assignans, ut apud sedem apostolicam eum patronum sibi & ei redderet inimicum. propter quòd idem T. primò restitui postulabat, ac postmodum suam causam audiri. Ve-